

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Discretio quanta sit virtus, & quatenus eam in omnibus seruare
necessarium sit. Cap. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

quicquid agis aut sustines, non pro peccatis tuis Deo offeras, sed pro eius amore atque beneplacito aut age aut sustine, optans apud eundem maiorem inuenire gratiam, qua plura maiora, acceptioraq; illi facias opera. Amor itaque Dei tibi sit causa bene viuendi, beneq; operandi scopus.

Peccatorum vt sint occasiones fugiendæ.

CAP. VI.

Nisi diligentia haud minori delinquendi occasiones fugias quam peccata, nunquam ad vitiorum peccatorumve perfectam venies curationem. Nunquam enim odisse peccatum satis conuinceris, cuius tibi occasionem non tollis. Post quemlibet igitur casum aut tentationem teipsum inuestiga, & quomodo in te intrauerit tentatio, quo modo vicerit te examina, vt expertus iam tentationis occasionem & viam, vbi es inuentus debilior, te plus solito munitas, hostibusq; pracludas accessum.

Discretio quanta sit virtus, quatenusq; eam in omnibus seruare necessarium sit.

CAP. VII.

Nulla potest virtus describi, vt ab omnibus pari possit aut debeat modo obseruari. Nulla quoq; est lex quæ propter pacem, concordiam, charitatemq; seruandam tunc instituta, quam non sæpenumero oporteat, vbi contra pacem & charitatem militat, etiam intermitteri aut moderari. Leges enim humanae & arbitrariae tunc obligant, quando sine attingunt, aut ad finem tendunt propter quem sunt instituta. Tunc enim bene seruatur lex, quando legis intentio finisq; attenditur & obseruatur, quem legislator aut voluit aut velle debuit. Quamobrem quod pro charitate aut pro virtute utilitateve alia est institutum, non recte obseruatur, si contra eandem virtutem pro qua institutum est, seruatur. In cunctis igitur discretionem habe, vt quod propter charitatem, propter virtutem aliam (quando ita videretur) facis, propter charitatem etiam (vbi necesse fuerit) paratus sis illud intermittere: quo in nulla re teipsum quaeras, sed solam Dei gloriam eiusdemq; beneplacitum. Veruntamen quamuis in his quæ arbitraria sunt hæc locum habeant, in legibus tamen & statutis Ecclesiae, in votis quoque, nolo vt tu iudex sis tibiipsum, puta vt pro arbitrato tuo ex his aliquid intermittendum mutandumve putes, aut vt iudicio tu tibiq; praescribas quando lex precepti non attigerit finem, aut quando legi subiectus ad legem obligeris nec ne: sed Praelatum tuum consule eiusq; acquiesce iudicio. Alioquin legem non discernere sed iudicare & sapius contemnere videberis. Discretio tanta est virtus, vt quicquid absq; discretionem fuerit factum, iam non virtus, sed vitium esse necesse sit. Adeo namq; discretio omni operi bono est necessaria, vt si hæc illi affuerit, laudari: si ab fuerit, eam improbari oporteat. Eam ob rem à sanctis Patribus, & mater & auriga virtutum vocata est, quæ haud immerito quoq; cunctis etiam virtutibus ab Antonio sancto etiam praelata est. Siquidem ex illa reliquæ metiuntur, ponderantur, æstimanturq; virtutes. Tuum igitur est (quia non

Leges humane quæ do obligent & quando bene obseruentur.

Discretio quomodo in omnibus seruanda sit.

Discretio quanta sit virtus, quæq; omni operi bono necessaria sit.

non ad vnam duntaxat virtutem nec ad opus exercitiumve vnum duntaxat obligaris singula metiri & considerare, vt ita vni seruias virtuti, ne ladas aliam. Obedientia, fraternæ charitatis, discretionisve causa à labore exercitiove actuali virtutum quiescere, aut non progredi, non est semper à profectu regredi. Potest enim fieri vt non ex acedia defidiaue, sed ex discretionis contingat: puta vt idcirco nunc, licet proficiens non progrediatur ne postea longius multo remoretur, ne dum in minoribus crescit, in potioribus deficiat. Prudentia igitur & discretionis est interdum quiescere, vt labor repetitus perseveret. Quid enim lucri est vno die aut breuissimo tempore ita currere, vt longissimo post aut omni tempore fatigatus, quiescere vrgearis? Quapropter in vna re minui, in altera verò nobiliori, potiori, aut magis necessaria crescere, non est deficere, sed proficere. Debet enim homo magis Deum & Dei honorem quam suum profectum querere, imò propter Deum se debet etiam negligere. Porro qui seipsum propter Deum negligit, non negligit, sed pie vbertimq; promouet.

Gula quânam per abstinentiam frenetur: vtq; in cibo & votu quisque se, ne Deus offendatur, habeat.

CAP. VIII.

Pro modica gustus seu cibi delectatione quam in pomo Adam primus noster parens habuit, in quantam cecidimus miseriam omnes? Quanta opus fuit, vt ab hac culpa expiaremur poenitentia ac satisfactione, quâ solus Dei ac virginis filius potuit pro nobis? Vide quia triginta tribus annis necesse fuit: Dei & virginis filium affligi, dolores immensos pati, ac tandem ignominiosissima, acerbissimaq; morte mori, vt Deo reconciliaremur Patri. Pro memoria igitur ac veneratione huius beneficii, hoc est, pro rememoratione nostræ calamitatis, pro gratiarum actione diuinæ incarnationis, pro veneratione quoque integerrimæ virginis Mariæ Dei matris, eiusq; castitatis ac humilitatis, (vt potè cuius humilitas non minus erat grata, quam fuit amabilis virginitas, aut charitas dilecta Deo) non liceat tibi cruda comedere poma, pira, aut fructus in æternum, nisi aut necessitate, aut obedientia infirmitat. q; ineuitabili vrgente, flagitetur aliud. Quib. nõ vrgentibus, horum omnium delectationem quibus aded afficeris, cum Dauid qui de cisterna bibere concupierat Bethleemica, sed bibendi sibi voluptatem concupitã interdixit, pro Christi amore, tibi interdicas & subtrahas. Hæc autem facilis abstinentia tibi reseruanda est, vt is qui te in sanctum benè viuendi statum vocauit, perduxit, perfectissima humilitate atq; discretionis, continuo quoq; virtutum incremento seruire perfecto sibi corde, sibiq; perseveranter placere te faciat, & in virtutibus atq; in sua te gratia indies crescere. Die igitur quotiescumq; tentaris contra hoc propositum: *Respice in me ô piissima Dei mater, altissima inopiã inopiamq; spiritus mei: robora confirmaq; hoc meum propositum piissima mater misericordia, domina mea virgo Maria.* Ab his cibis qui naturæ quidè delectabiles sunt, minime autem necessarij, sed plerunq; nociui, vt sunt electuaria, fructus, dulce vinum, & huiusmodi, dum sagus es abstineas, & ad hono-

Quiescere in
terdum ab
actuali vir-
tutum labo-
re, esse pru-
dentia & di-
cretionis.

Gene 3.
Peccatum
Ade quanta
indignetur
poenitentia.

Fructum
crudorũ e-
sum vt quis
sibi vtiliter
interdicat.
2 Reg. 23.
Patal. 11.